

25. 3. v 19.30 Přeplněné prázdno

MonAmour, Mnich

Hodnotí Alena Zemančíková

tragikomedie / autor: Monika Nováková, Bety Minářů / 75 minut bez přestávky

Divadlo jednoho herce nemusí být vždycky monodrama, třeba loutkáři dokážou jedněma hereckýma rukama obsloužit docela početný dramatický personál. Tragikomedie Přeplněné prázdno ale monodramatem je. Partnerem jediné herečky je totiž ona sama, tématem hry je její vnitřní stav. Všechny další postavy, které buď rozehraje, nebo o nich jen vypráví, jsou nám předkládány výhradně tak, jak je vidí ona. A to, oč se hraje, je otázka, jak ona, Mirka, dokáže nebo nedokáže svoji osobnost srovnat s vnějším světem a jeho aktéry.

Mirka to se sebou nemá úplně snadné, je až chorobně introvertní, písmena jí před očima skáčou, zatímco čísla ji naopak poslouchají. Její zálibou je sběratelství, ale sbírá věci bez hlubšího zájmu, jen pro samo shromažďování, což se projeví tehdy, když se ukáže, že si za dobu, kdy navštěvuje lékařské ordinace, udělala i pěknou sbírku pilulek. Není tohle už diagnóza? Mirka se nám představuje v prostředí, v němž je plno krabic popsaných jako před stěhováním, ale o stěhování nevíme zatím nic, zatím se dozvídáme o tom, co se Mirce kdy v životě nepovedlo.

Od chvíle, kdy začne jít o stěhování a o byt, který má Mirka opustit, začne být celá věc mnohem dramatičtější, konečně známe její situaci, už není jen ukřivděná nebo řekněme psychicky křehká, už je skutečně ohrožená.

Monika Nováková hraje Mirku v první části s nadměrnou dávkou lítosti, vlastně nám nikdy neukáže tu divnou Mirku, jen nám o ní posmutněle vypráví. Docela účinně jí slouží plyšový medvěd, se kterým zachází jako s jediným partnerem, který jí zbyl, a neškodilo by, kdyby, jak už to mezi partnery bývá, mu adresovala nejen své stížnosti a lásku, ale někdy třeba i svou zlost nebo ztrátu sebeovládání.

V monodramatu mají svůj smysl promluvy za jiné postavy ve chvílích, kdy se s nimi Monika potřebuje vypořádat (lhostejní psychiatři, necitelní spolužáci, deptající učitelka, nový majitel domu), nepatří do něj ale převleky, jak se to děje v případě matky. Tu samozřejmě může zastupovat zástěra, ale ve funkci předmětu, jehož prostřednictvím se Mirka vypořádává s matčíným neblahým rozhodnutím ohledně prodeje domu – tedy i s dávkou zoufalství nebo zlosti. Mirka se prostě cítí na světě se svým problémem sama a v tom monodrama spočívá.

Monika Nováková je zkušená herečka s charismatem, dokáže dostat publikum na svou stranu. Její herecká výbava by jí umožnila ukázat na jevišti i odvrácené vlastnosti své postavy, její třeba i zoufalé nebo vyšinuté činy: každé jednání má na jevišti větší výpovědní sílu než vyprávění. Režisérka a spoluautorka Bety Minářů má v reprízách za úkol pomoci herečce k většímu nadhledu nad postavou a tím i k odvaze jít hlouběji po povrch životního outsiderství v ženské podobě.

Mirčin příběh se v každém případě publika dotýká, jsou v něm obsaženy momenty, které snad každý zažil alespoň zprostředkovaně, a ztráta střechy nad hlavou patří k největším katastrofám naší současnosti. Tragikomedie Přeplněné prázdno má silné téma, které si zaslouží být rozehráno až na dřevě. V komické i tragické poloze hereckého výkonu.